

Η 'κτητικότητα' στο σκύλο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Εφτά στις δέκα περιπτώσεις που κάποιος μου περιγράφει τον σκύλο του στην συνθήκη που αυτός δεν δείχνει συνεργάσιμος είναι να του προσάπτει και τον χαρακτηρισμό 'κτητικός'.

Εφτά στις δέκα περιπτώσεις που κάποιος μου περιγράφει τον σκύλο του στην συνθήκη που αυτός δεν δείχνει συνεργάσιμος είναι να του προσάπτει και τον χαρακτηρισμό 'κτητικός'.

Είναι ίσως ο πιο πολυακουσμένος ορισμός για τους σκύλους, όμως είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις που αυτό ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Συνήθως ο κηδεμόνας του σκύλου, λόγω έλλειψης γνώσεων, αδυνατεί να ξεχωρίσει τη φυσιολογική από τη μη φυσιολογική συμπεριφορά του σκύλου. Έτσι, κατευθυνόμενος από την ανάγκη του να χαρακτηρίσει 'κάπως' τον σκύλο του με κάτι γνώριμο, του προσάπτει τον χαρακτηρισμό του 'κτητικού' δίχως να εξεταστεί το περιβάλλον μέσα στο οποίο προκύπτει η εν λόγω συμπεριφορά.

Το επικίνδυνο στις περιπτώσεις αυτές είναι ότι η συμπεριφορά τόσο του κηδεμόνα όσο και του συνολικού περιβάλλοντος καθορίζεται μέσα από την ταμπέλα αυτή.

Παράλληλα, η υποστήριξη του παραπάνω συμπεράσματος με ανέκδοτες και μη τεκμηριωμένες αναφορές οι οποίες στη συνέχεια γενικεύονται και πολλές φορές επαναλαμβάνονται από τους μη γνώστες, δημιουργούν προβλήματα στα σκυλιά μας και στις σχέσεις μας μαζί τους.

Η εξήγηση που δίνεται σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να συνεπάγεται από ενδελεχή εξέταση του ιστορικού και του περιβάλλοντος του σκύλου και να τεκμηριώνεται

από τη Θεωρία της Μάθησης ή τις Αρχές της Εφαρμοσμένης Ανάλυσης Συμπεριφοράς.

Μη δέχεστε οποιαδήποτε μαγικά συμπεράσματα ή κάτι που για να το καταλάβετε απαιτεί κάποιο 'ειδικό χάρισμα' ή 'πιστεύω' από τη μεριά σας.

Οι κανόνες της μάθησης είναι πάντα παρόντες σε κάθε περίπτωση και ισχύουν το ίδιο για όλα τα πλάσματα του Θεού.

Το να αγνοούμε τους κανόνες σημαίνει ότι πρέπει να τους μάθουμε, όταν όμως δεν τους δεχόμαστε τότε εύκολα μπορούμε να γενικεύουμε καταστάσεις και να καταλήγουμε σε συμπεράσματα επικίνδυνα όπως :επειδή ο ήλιος ανατέλλει κάθε φορά που ο κόκορας λαλεί, τότε ο κόκορας κάνει τον ήλιο να ανατέλλει !

Έτσι λοιπόν οποτεδήποτε γίνεται αναφορά για ένα 'κτητικό' σκύλο, σχεδόν πάντα ανακαλούνται εικόνες ενός επιθετικού σκύλου χωρίς απαραίτητα αυτό να αποτελεί και την πραγματικότητα. Φυσικά και ένα σκυλί που έχει 'κτητικό' χαρακτήρα έχει και πολύ περισσότερες πιθανότητες να γίνει επιθετικό εάν κάποιος άνθρωπος ή σκύλος αμφισβητήσει τη θέση του.

Τι σημαίνει λοιπόν αυτή η περιβόητη 'θέση' του σκύλου. Τι είναι αυτό που κάνει τους ανθρώπους να ταυτίζουν έννοιες όπως : 'κτητικότητα', 'αρχηγεία', 'έλεγχος', 'επιθετικότητα'.

Το σημαντικό που θα πρέπει να διευκρινιστεί και να γίνει σαφές είναι ότι κανένα σκυλί δεν μοιάζει με κάποιο άλλο, όπως επίσης και καμία οικογένεια με την οποία ζει ο σκύλος δεν είναι όμοια με κάποια άλλη. Συνεπώς, το ιστορικό αλλά και το περιβάλλον του κάθε σκύλου είναι τελείως διαφορετικά.

Παράλληλα, το 99% των περιπτώσεων που εξετάζουμε σχετίζονται με σκυλιά που βρίσκονται μέσα στο σπίτι μας (περιορισμένα) και όχι ελεύθερα. Δηλαδή μιλάμε για τον οικόσιτο σκύλο.

Το τραγικό είναι ότι αυτά που ακούγονται και γράφονται κατά καιρούς σχετικά με σκυλιά που θεωρούμε 'κτητικά' δεν έχουν καμία επιστημονική βάση.

Συγκριτικά θα μπορούσα να αναφέρω ότι για την αναπαραγωγική φυσιολογία για το αλογάκι της θάλασσας υπάρχουν περίπου 1.300 μελέτες ενώ για την 'κτητικότητα' του οικόσιτου σκύλου μόνο δυο, αδημοσίευτες και φτωχές μελέτες.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να σας αφήσω με κάποιες σκέψεις. Κανένας μας δεν έχει κάθε φορά την ίδια συμπεριφορά σε μια δεδομένη κατάσταση. Αν υποθέσουμε ότι βρισκόντουσαν δέκα άτομα σε έναν περιορισμένο χώρο και υπήρχαν μόνο τρεις σοκολάτες ποιος και γιατί θα είχε περισσότερες πιθανότητες να κερδίσει κάποια; Αν ξέρατε ότι από τα δέκα άτομα τα δυο πεινούσαν πολύ ή γνώριζαν ότι αυτή η μία σοκολάτα θα μπορούσε πιθανά να τους σώσει και τη ζωή, τότε δεν θα είχαν έναν παραπάνω λόγο (κίνητρο) να εμπλακούν σε αυτή την 'κτητική' διαδικασία;

Κανένα από τα παραπάνω χαρακτηριστικά δεν κάνει κάποιον επιθετικό. Μήπως το κίνητρο, οι πόροι, το περιβάλλον, και οι εμπειρίες παίζουν τον ρόλο τους; Η

απάντηση βρίσκεται στο να μάθουμε να βλέπουμε τα γεγονότα με τα μάτια του σκύλου και όχι τα δικά μας.

Τότε και μόνο τότε αρχίζουν να λύνονται οι παρεξηγήσεις και οι καταστάσεις τοποθετούνται στην πραγματική τους διάσταση.

*Στέφας Αντώνης*Γράφει: *Στέφας Αντώνης - Θετικός Εκπαιδευτής Σκύλων*

Πηγή: iatronet.gr